

DELAVSKA POLITIKA

Izhaja dvakrat tedensko, in sicer vsako sredo in vsako soboto.

Uredništvo in uprava: Maribor, Ruška cesta 5, poštni predal 22, telefon 2326.
Podružnice: Ljubljana, Delavska zbornica — Celje, Delavska zbornica —
Trbovlje, Delavski dom — Jesenice, Delavski dom. — Rokopisi se ne vračajo.
Nefrankirana pisma se vobče ne sprejemajo. — Reklamacije se ne frankirajo.

Malih oglasov, ki služijo v posredovanje in socialne namene delavstva ter nameščencev, stane vsaka beseda 50 para. — Malih oglasov trgovskega značaja stane beseda Din 1.— V oglašnem delu stane petitna enostolpna vrsta Din 1.50. — Pri večjem številu objav popust. — Naročnina za Jugoslavijo znaša mesečno Din 10.—, za inozemstvo mesečno Din 15.—. Čekovni račun št. 14.335.

Štev. 5

Sobota, 19. januarja 1935

Leto X

Po posaarskem plebiscitu

Okrepitev nemškega imperializma

Plebiscit v Posaarju je za javnost uganka. Posaarci so se po ogromni večini odločili za fašistično Nemčijo, da bi bili lahko glasovali za Francijo ali pa za samostojnost pod suvereniteto Društva narodov. Storili niso tega. Važno je, kakšni so bili razlogi za izid glasovanja.

Predvsem je treba vedeti, da je prebivalstvo v Posaarju nemško in da je bila tam agitacija proti Nemčiji silno težavna. Posaarje je prej pripadalo Nemčiji in je bilo v nemškem duhu samozavesti vzgojeno. Ne le to, tudi v duhu nemškega imperializma, ki med prebivalstvom razen med delavstvom, še ni oslabil.

Ta nacionalni moment je oviral agitacijo za samostojnost,

v kateri bi Posaarci, ki dejansko niti krize niso poznali doslej, lahko demokratično vodili dalje svoje posle. To bi bila za Posaarje velika prednost, ki pa pri plebiscitnem glasovanju niti v poštev ni prišla. Meščanski in kapitalistični sloji vedo, da je Posaarje delavska pokrajina. Zato so klerikalni in meščanski sloji ne le iz nacionalnih razlogov, marveč predvsem zaradi nemškega vladnega sistema storili vse, da izpade plebiscit za Nemčijo čim ugodneje.

Pri posaarskem plebiscitu se prav jasno odražata

dve identični politiki,

in sicer ona kapitalistične družbe in ona katoliškega in protestantskega klerikalizma. Za Nemčijo je nastopala tamošnja meščanska družba in klerikalizem.

Nekaj naravnega je sicer, če se odcepljena nemška pokrajina pridruži nemški državi. To razumemo. Toda motivi, ki so vodili agitacijo za Nemčijo, so bili naperjeni proti demokraciji in s tem tudi proti prebujenemu delavstvu. S priklučitvijo k Nemčiji, tako so mislili kapitalistični krogi in klerikalizem, se

ukinejo vse politične in mnogo državljskih pravic delavstvu.

S tem je dosežen uspeh zagovornikov protidelavske politike. Delavstvo brez pravic ni nevarno in tako potrebujemo. Nemški sistem režima odgovarja namreč kapitalistični družbi in ideologiji klerikalizma, oziroma politiki Vatikana.

Značilno je, da je klerikalizem opravljajal za plebiscit v prid Nemčije

molitve po cerkvah,

da je izdal poseben poziv na glasovalce. Vršil je torej povsem političen boj, čeprav vedno trdi, da je nepolitičen. In na vsa usta se hvali sedaj po časopisju, da je agitiral za Nemčijo, češ da bo 30 do 40 tisoč posaarskih katoličanov izpreobrnilo 40 milijonov nemških protestantov h katoliški cerkvi. Že iz tega neverjetnega in demagoškega razloga sledi, da je imel klerikalizem pri tem drugo politiko: Pri agitaciji za plebiscit ni imel koristi Posaarcev pred očmi; jasno, da tudi delavskih ne; marveč s to svojo politično agitacijo se je hotel prikupiti Hitlerju (če že nima obljube) in nemškemu režimu, da sklene ta z Vatikanom v primeru zmage konkordat. To ni le verska, ampak jako politična zahteva, ki jo v najkrajšem času utegne

Pakt štirih velesil — proti vzhodu

Kam pojde Francija?

Rimski dogovori med Francijo in Italijo ne pomenijo mnogo več, kakor sporazum med obema državama v svojih stvareh. Glede srednje Evrope dogovor le priporoča konzultativne sporazume, to je, dogovore eventualnega sodelovanja brez vzajemne pomoči. S tem dogovorom se stanje ni izpremenilo, pač pa je Italija dobila več vpliva na srednjo Evropo, ker se ni obvezala (kakor tudi Francija), da bi se srednjeevropske in balkanske države tesneje združile. Diplomatična poteza v Rimu samo dokazuje, da velesile ne marajo zedinjene srednje Evrope.

Diplomati so imeli te dni razgovore v Ženevi o teh vprašanjih. Gre namreč zato, ali hoče Francija podpirati misel štirih velesil ali pa politiko vzhodnega pakta. Pertinax pravi v »Echo de Paris«, da se mora Francija odločiti za štiri velesile ali za vzhodni pakt. Če bi se odločila za diktaturo štirih velesil, bi se-

dla na podžagano vejo. Istotako trdi Pertinax, da se bo Laval ravnal po tem, kako se bo mala antanta ravnala napram rimskemu dogovoru.

Aktualno je postalo vprašanje, ali bo Francija dalje sodelovala z malo antanto, balkansko zvezo in Rusijo, ali pa sklene pakt štirih velesil Francije, Italije, Anglije in Nemčije. Nemčija se ponuja Franciji in Francija Nemčiji. To čutimo. Preti torej nevarnost, da se Evropa cepi na zahod in vzhod ter da se obnove predvojne imperialistične vojne zveze, ki bi značile veliko reakcijo v mednarodni politiki. Proti dvoumnosti Francije so zavzele odločno stališče mala antanta, balkanska zveza in sovjetska Rusija. Mala antanta se sicer nada, da Francija ne opusti politike vzhodnega pakta; če bi pa to storila, potem ji je bila mala antanta, balkanska zveza in Rusija le objekt izkoriščanja in izigravanja v nje politične namene.

sklepi, ki pletajo to od vseh tega plešni.

Abesinijo odrivajo v Ženevi

Na seji Društva narodov je zastopnik Abesinije zahteval, da naj se abesinska pritožba takoj obravnava. Spor med Abesinijo in Italijo je za Abesinijo važen, ker zasedajo Italijani nje ozemlje. Velesilam obravnavanje spora ni všeč in so hotele, da se spor poravnava s posredovanjem sveta. Naravno je namreč, da ne bi velesile rade, ko so sklenile dogovor

glede afrikanskih kolonij (Italija, Francija in Anglija), videle, da se ta vprašanja sedaj obravnavajo pred Društvom narodov. Če bo zasedanje razpravljalo o tej stvari, bo pooblastilo poročevalca, da o sporu poroča na prihodnjem zasedanju Društva narodov. Do takrat bo pa Italija dosegla svoj namen.

Osveta fašizma

Proces proti dunajskim socialistom

V krščanski Avstriji, kjer so še vedno napolnjeni zaporji z delavci, divja fašizem dalje. Na Dunaju pripravljajo nov ogromen proces proti socialistom, članom Schutzbunda, ki jih dolže veleizdaje. Bogaboječi klerikalci, ki so prelomili prisego na ustavo, obtožujejo sedaj socialistično delavstvo, ki je branilo republikansko ureditev države. Dvomimo, če se bo črni gospodi posrečilo s temi ukrepi uničiti idejo socializma.

Francoski ministrski predsednik Flandin in zunanji minister Laval bosta odpotovala koncem tega meseca v London, kjer se bodo vršila pogajanja med Francijo in Anglijo.

Vatikan doseči, čim je žrtvoval svojo boščino Posaarcev, predvsem delavstva, nemškemu »hierarhičnemu«
režimu kapitalizma.

Le tako si moremo razlagati izid posaarskega plebiscita.

Sedaj je

naloga Društva narodov,

da presodi, pod katero suvereniteto naj v bodoče spada Posaarje; dalje, kdaj naj se odstop izvrši in kako ter kdaj naj zapuste mednarodne čete pokrajino. Vse te stvari se obravnavajo v Društvu narodov ter se bodo sukcesivno izvajale.

V splošnem vlada v Ženevi mnenje, da se Posaarje odstopi Nemčiji. Važno je pa obenem, da Društvo narodov pokrene tudi vse potrebno gle-

Deset novih križark

bo zgradila Španija

Španska vlada je izdelala nov načrt o reorganizaciji državne obrambe. Na seji vlade je bil sprejet sklep, da se zgradi deset novih torpedovk in izboljšajo razne utrdbe v Španiji. V vseh državah, kjer se je reakciji posrečilo, da je pritiskala ob tla delavske gibanje, se pridno oborožujejo in pripravljajo na novo klanje. Ali jim bo ljudstvo sledilo?

Nova ustava na Poljskem

V poljskem senatu obravnavajo načrt nove ustave, ki ne pozna več republike. Iz ustave so izpustili tudi važne določbe o državljskih pravicah ter dodelili »upravitelju države«
več absolutistične pravice.

de emigrantov, ki bodo morali bežati pred nemškim maščevalnim terorjem nad vsemi onimi, ki so že prej bežali iz Nemčije in onimi, ki so se politično udejstvovali proti Nemčiji, ker hoče Nemčija izvajati v Posaarju enak

teror

kakor doma.

V Nemčiji izjavljajo sedaj, da nimajo do Francije nobenih teritorialnih zahtev. Ni pa s tem še rečeno, da bo Nemčija sedaj hotela demokratično sodelovati v mednarodnem političnem koncertu. Zdi se, da je prav ta plebiscit pospešil prešernost Nemčije ter da bo konsolidacija imela še velike težkoče z nemškim naraščajočim imperijalizmom.

Nova posvetovanja

Kaj je z vzhodnim paktom?

V zadnjem času je stopilo vprašanje vzhodnega pakta v ozadje. Važnejši je bil dogovor med Francijo in Italijo ter posaarski plebiscit. Ti dve vprašanji sta sedaj rešeni. Zato nastaja zopet aktualno vprašanje za Francijo in evropski vzhod — vzhodna pogodba, o kateri so trdili, da je že pred rojstvom.

Francoski zunanji minister Laval je imel posvetovanja o tej zadevi z dr. Benešem za malo antanto in turškim zunanjim ministrom Tefvik Ruždi Arasom za balkansko zvezo. Zlasti je pri teh posvetovanjih važen Litvinovov poudarek, da je vzhodni pakt sedaj najvažnejši, ker je najpolnejši in se nanaša tudi na medsebojno vojaško pomoč, dočim so druge nameravane pogodbe in dogovori le bolj konzultativnega in gospodarskega značaja. Vsi zastopniki navedenih političnih grupacij smatrajo možnost skupnega akcijskega načrta. In podpis Nemčije pod vzhodni pakt mora biti prvi pogoj za razorožitvena pogajanja.

S to politiko hočejo predvsem balkanske države in mala antanta preprečiti organizacijo štirih velesil, ker bi bile potem vse male države brez večjega vpliva v mednarodni politiki.

Ni še jasno, kakšno stališče zavzame Anglija, ki bi ji bila vsekakor ljubša kolaboracija štirih velesil po italijanskem načrtu. Iz tega razloga Anglija zagovarja tudi enakopravnost Nemčije v oboroževanju.

Ovisno je od Francije, ali se ustvari vzhodni pakt ali pa zveza štirih velesil.

Mednarodno politično in gospodarsko je pa za Evropo mnogo pomembnejši vzhodni pakt, ki bi imel mnogo več zdrave realne in politične podlage. Sodelovanje vzhodne in srednje Evrope z Rusijo ima najlepše gospodarske perspektive, obenem pa bi bilo najboljše jamstvo, da pridemo vsaj v Evropi do resnega razpravljanja o razorožitvi, ker oboroževanje žre in žre in neprestano ogroža svet z uničenjem. Tako gre v Italiji nad 23 odstotkov proračuna v vojaške svrhe. Nič bolje ali le malo je drugod. Zato razorožitev, mir in varnost miru, ki jo pa naj tvorijo iskrene mednarodne pogodbe.

Predsednik vlade Jevtič v Ženevi

Predsednik vlade je potoval v Ženevo, kjer ima svet male antante svoje seje in posvetovanja z mednarodnimi politiki. V predsedstvu vlade ga zastopata vojni minister general Živković, v zunanjem ministrstvu pa pravosodni minister dr. D. Kojič.

Izpremema v nemški vladi? Diktatura kapitalizma

Nemški fevdalci in kapitalisti naglo pridobivajo moč v Nemčiji v svoje roke ter se ne ozirajo nič več na nacionalne socialiste. Ta vpliv povzroči tudi izpremembo v vladi, ki jo napovedujejo. Dr. Schacht, guverner nemške državne banke postane v kratkem diktator vsega gospodarstva in podkancler. S tem dobi v Nemčiji oblast največji kapitalistični reakcionarec, ki ima veliko kapitalistično silo za seboj.

